

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קייאנא י"ד
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
י"ג ניסן שנת ה'תק"ל (שם אביו ר' אשריה ז"ל)

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר קייאנא י"ד
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
י"ג ניסן שנת ה'תק"ל (שם אביו ר' אשריה ז"ל)

המשך סימן תקלט – דיני הסחורה בחול המועד

יג. להלוות לנכרי רבבית לאותם שרגילים ללוות ממנו מותר משום דהוי דבר האבד ולאותם שאינם רגילים ללוות גם כן מותר והוא שיקחו רבבית של שבוע ראשון ויוציאו בשמחת יום טוב. הגה: ומותר ליקח ערבות במועד על הלואה שיעשה אחר המועד (הגהות אשירי):

יד. הלואה דשולחנות בקביעות וחילוף אסור:

סימן תקמ – דיני בנין וסתירה בחול המועד, ובו ח' סעיפים

א. בנין אפילו כל שהוא אסור ואם נפרץ גדר גנתו (או כותל חצירו שבינו לחברו) (מלכי פרק קמא דמועד קטן והגהות מיימוני פרק ח') בונה מעשה הדין דהיינו שמניח אבנים זו על זו ואינו טח בטיט או גודר אותו בקנים וגומא וכיוצא בהם וכן אם עשה מעקה לגג בונה אותו מעשה הדין אבל כותל חצר הסמוך לרשות הרבים שנפל בונה כדרכו ואם היה נוטה ליפול סותרו מפני הסכנה ובונה כדרכו. הגה: ואפילו אינו נוטה רק לחצר או למבוי מותר לסתרו מפני הסכנה ולחזור ולבנותו וכן בשאר דברים דאיכא למיחש לסכנה בונה וסותרו כדרכו (נימ יוסף נ"ג ר"ז ירוסס נ"ג ז')

ב. מותר ליטול גבשושית שבבית:

ג. סדקים שבנג מותר לסתמן ביד וברגל אבל לא בכלי אומנות:

ד. ציר הדלת והמפתח (והמנעול) (גמ"ל) והצנור והקורה בין שהם של עץ בין שהם של ברזל שנשברו אפילו מערב יום טוב יכול לתקנם בלא שינוי מפני שזה הפסד גדול הוא שאם יניח הפתח פתוח ודלתות שבורות נמצא מאבד כל מה שבבית (ולכן מותר ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד) (ר"ז ירוסס):

ה. מותר לבנות מעשה הדין אבוס שתאכל בו הבהמה:

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפס בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. בדי שיבאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה" על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייאנא י"ד
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
י"ג ניסן שנת ה'תק"ל (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קייאנא י"ד
י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'תק"ל
י"ג ניסן שנת ה'תק"ל (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

ז. מותר לבנות מעשה הדין אצטבא לישב או לישן עליה:

ז. תנור וכיריים שאפשר שייבשו ויאפה בהם במועד עושין ואם לאו אין עושין אותם (והוא הדין עשיית קדרות ואלפסין שרי בכהאי גוונא) (נימוקי יוסף סוף פרק קמא דמועד קטן והמגיד פרק ח'). ובין כך ובין כך בונים על חרס של תנור ועל הכירה הטפילה שלהם:

ח. נוקרים את הרחיים ופותחים להם עין (פירוש נקב שעושים באמצע הרחיים) ומעמידים אותם ובונים אמת המים של רחיים וקוצצים צפרני החמור של רחיים. הגה: ומותר לחדד סכין במועד וסכין שנשבר במועד מותר לעשות אחרת (המגיד פרק ט')

סימן תקמא – דיני אריגה בחול המועד, ובו ה' סעיפים

א. מותר לעשות מצודות דגים מערבה שהוא מעשה הדין אבל לא הארוגים מחוטים שהוא מעשה אומן. הגה: ומותר לתקן הפתילות לנרות בחול המועד דמעשה הדין הוא (נימוקי יוסף פרק אלו מגלמן ר"ז ירוסס נ"ג ז' חלק ה' ז"ט יוסף):

ב. מסרגין (פירוש הוא כעין האריגה אלא שבסריגה יש ריוח מה בין חוט לחוט) המטות אבל אין מפשילין חבלים בתחילה:

ג. מותר למעך בגדי פשתן בידיים אחר הכיבוס כדי ללבנן ולרכבן אבל אין עושין קשרי בתי ידיים מפני שהוא מעשה אומן (ומותר להחליק הבגדים עם הזכוכית כדרכן הואיל והוא לצורך המועד) (ס"ג ר"ז ירוסס):

ד. אסור לתקן מלבושיו ומנעליו הקרועים וכן אסור לומר לנכרי לתקנם (מיהו על ידי שינוי שרי לתקנם קצת לצורך המועד) (ר"ז ירוסס):

סיב' ר"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.